

Zápis kázání bratra **Ludvíka Švihálka – Pochybnosti destruktivní a pochybnosti moudrosti**

„S vírou v Boha je to tak, jako s vírou v existenci víl. Nelze ji dokázat ani vyvrátit.“ Řekl jeden člověk. Zanechaly víly po sobě nějakou stopu? Ne. Na rozdíl od Boha. V knize Izajáš čteme: „Postav se za večera a pohlédni na nebe. A pak mi odpověz – kdo to stvořil?“

Filozofové leta řeší otázku existence Boha. Všude kolem nás jsou stopy jeho existence, stopy existence stvoření, obrovské stvořitelské síly, energie a moudrosti.

Tématem dnešního kázání jsou pochybnosti – destruktivní a pochybnosti moudrosti.

Mat 11

2 Jan se ve vězení doslechl o Kristových skutcích a poslal za ním své učedníky

3 s otázkou: "Jsi Ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?"

Jan Křtitel byl veliký tím, že šel před Ježíšem. Nebylo v něm žádné povýšení, dokázal říct – za mnou jde někdo mocnější. Dokázal by totéž říct každý kazatel dnes? Jan je ve vězení. Rozumí tomu, co se děje? Zvěstoval, byl předchůdcem Mesiáše, a přesto se jeho srdce zachvělo. Hledá odpovědi a posílá své příznivce za člověkem z Nazareta, aby se zeptali: „Jsi to ty? Nebo máme čekat jiného?“

Bratr Švihálek je adventistou již 60let. Měl při poznání Pána jisté představy, co jak bude. Je dnes vše tak, jak si to před lety myslel? Kolikrát změnil svůj názor a představy?

Kolikrát změnil názor apoštol Pavel?

Určitě 3x. Poprvé změnil jeho názor Ježíš v Damašku. Podruhé musel Pavel jako žid změnit názory na kultické věci – modly jsou nečisté, uctívat je třeba Boha, ne modly.

Bratr Švihálek si přivezl z Ameriky totem, má ho vystavený doma ve vitríně. Je to modla? Uctívá totem? Ne, má ho pouze jako suvenýr z cest. Ví, že je to pouhý kus dřeva, neklaní se mu.

Jak můžeme chápat Ježíše? Jako rabiho, jako proroka nebo jako Boha? Je to Bůh. Záleží, jak na věc či člověka nahlížíme.

Potřetí změnil Pavel názor na dobu konce. Nejprve řekl: „My, živí, budeme proměněni a vzati do nebe.“ Po čase už říká: „Nemyslete, že ten čas už nastává. Ještě se musí mnohé stát.“ Mění názor na blízkost příchodu Ježíše Krista. Ten, kdo během života nemění názory, miluje sebe víc než pravdu.

Pochybnosti destruktivní:

Jakub 1

5 Schází-li někomu z vás moudrost, ať žádá Boha, a ten mu ji dá - je přece štědrý ke všem a bez výhrad!

6 Ať ale žádá ve víře a bez pochybností. Kdo pochybuje, podobá se totiž mořské vlně, větrem bičované a hnané sem a tam.

Lidské myšlení je ovlivněno množstvím informací, které jsou nám prezentovány. Nelze se v nich orientovat, a proto přestáváme věřit všemu.

Jeden muž uviděl poprvé parní lokomotivu a zvolal: „To nikdy nepojede!“ Najednou se z lokomotivy vyvalil dým a jiskry a muž zvolal: „To shoří!“ Lokomotiva se rozjela a muž zvolal: „To se nikdy nezastaví!“ O všem je možno pochybovat. A tato pochybnost ničí život.

Mafiáni dělají se čtyřletými syny tento pokus – postaví dítě na vysokou zeď a řeknou: „Skoč!“ Dítě skočí, ale otec mafián ho nechytí, nýbrž ustoupí. A řekne: „Nikomu nevěř.“

K jedné pochybnosti nás ale Bůh vybízí.

1 Jan 4,1.

Nejmilejší, ne každému duchu věřte, ale zkoušejte duchů, jsou-li z Boha; nebo mnozí falešní proroci vyšli na svět.

Je to pochybnost moudrosti. Bible nás vyzývá k rozumnému uvažování. Je nemoudré věřit ničemu = destruktivní, ale stejně nemoudré je věřit všemu = dětinské. Dnes věříme i neuvěřitelným věcem. Jeden americký student žijící v ČR se smál, čemu všemu jsou lidé schopní u nás věřit. A tak pobíhají skupinky lidí a čerpají energii ze stromů, jiní zdvihají ruce k nebi, aby přivolali mimozemšťany atd.

V CASD se šíří zprávy, že islámský stát je řízený Vatikánem.

Hledáme odpovědi na otázky dnešní doby, probíráme různé texty, hledáme odpovědi.

Šelmy ze Zjevení mají na sobě napsány: „ Já jsem to a to“ ? Nemají , jsou to jen naše úvahy a dedukce, konstrukce dějinných událostí a pokus napasovat to na šelmu.

1 Kor 13

1 Bych jazyky lidskými mluvil i andělskými, a lásky kdybych neměl, učiněn jsem měď zvučící aneb zvonec znějící.

2 A bychť měl proroctví, a povědom byl všelikého tajemství i všelikého umění, a kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, lásky pak kdybych neměl, nic nejsem.

3 A kdybych vynaložil na pokrmy všecken statek svůj, a bych vydal tělo své k spálení, a lásky bych neměl, nic mi to neprospívá.

4 Láska trpělivá jest, dobrotivá jest, láska nezávidí, láska není všetečná, nenadýmá se.

5 V nic neslušného se nevydává, nehledá svých věcí, nezpouzí se, neobmýšlí zlého.

6 Neraduje se z nepravosti, ale spolu raduje se pravdě.

7 Všecko snáší, všemu věří, všeho se naděje, všeho trpělivě čeká.

Napišme si do Bible k této kapitole slovo JÁ . A zkusme si tuto kapitolu denně připomínat.

Lze nakreslit lásku? Jak bychom ji znázornili ? Jako srdce, nebo spojené ruce, ruce dávající jídlo,...? Lásku nedokážeme nakreslit. A stejně tak nelze nakreslit Boha, protože Bůh je láska.

Psychologové se snaží definovat, jakou vlastnost by měl mít partner. Jednu by měl mít určitě – měl by mít laskavost = citlivý a ví, jaká slova volit a jak jednat, aby toho druhého nezranil. Nevíme, jak Ježíš Kristus vypadá, ale víme, jak jedná. Je laskavý.

Je nesmysl dohadovat se o výkladu některých knih. Bez lásky je to k ničemu.

Co s pochybnostmi ? Mohou přijít v době těžkostí, nemocí. Pak se ptáme – a proč já? Proč zrovna já? Jak můžeme obstát, když i Jan pochyboval ?

Největší erozi na skále víry nevykonávají bezvěrci, ale bolest. Co dělal Jan ? Kam se obrátil? Poslal přátele k mudrcům? Ne. Jde pro odpověď přímo k Ježíši. Jde na správnou adresu. A když přijdou pochybnosti, jděme k Němu také. Petr říká: „ **Ke komu Pane, bychom šli? Ty máš jediný slova o věčném životě.**“

Život = věčný život (podle Ježíše).

“Já jsem si jistý, že nás nic neodloučí od Boží lásky.”